

Naslov—Address
NOVA DOBA
6233 St. Clair Avenue
Cleveland, Ohio
(Tel. HENDERSON 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, Ohio Under the Act of March 3d, 1870. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3d, 1917, Authorized March 15th, 1925.

NO. 31. — ST. 31. CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, AUGUST 4th — SREDA, 4. AVGUSTA, 1937

V letu 1937 je J. S. K. Jednota pokazala več mlade življenjske sile kot kdaj prej. Naj bi se ta sila vedno krepila in pomlajala!

VOL. XIII. — LETNIK XIII.

RAZNO IZ AMERIKE IN SOCIALNO-VARNOSTNE ŠTEVILKE

IZZA KULIS

Odlični kolumnist Jay Franklin poroča iz Washingtona, da bi bil predsednik Roosevelt lahko bil v senatu dovolj glasov za sprejem predloga o reorganizaciji vrhovnega sodišča, ako bi bil konzervativnim senatorjem iz južnih držav obljubil gotove koncesije. Te koncesije naj bi vsebovale predsednikov nastop proti C.I.O., odstop od zahteve za ureditve delavskih plač in delovnih ur, odstop od zahteve za postavo proti linčanju in ospustitev še nekaterih drugih problemov splošne socialne varnosti. Predsednik Roosevelt pa se ni hotel podati v take krovje kupidele, zato je bil njegov predlog za reorganizacijo vrhovnega sodišča poražen.

TO SO PLACE

Tom M. Girdler, predsednik Republic Steel korporacije, ki se je tekmo stavke jeklarjev izkazal za najbolj zagrinjenega nasprotnika unijiskih zahtev, je leta 1936 dobil \$175,000 plače, to je \$100,000 več, kot predsednik Zedinjenih držav. Dva podpredsednika sta dobila v letu 1936 po \$85,000 oziroma \$75,000 plače. Avtomobilski magnat Walter P. Chrysler dobiva \$200,000 letne plače, predsednik iste korporacije pa \$100,500. Dupontova družba je v letu 1936 razdelila 47 svojih uradnikov skoraj milijone dolarjev kot bonus.

PREDSEDNIK ODOGOVARJA

Predsednik Roosevelt je nedavno tekmo konference s časarski zagovarjal National Relations Board, kateremu se od raznih strani očita, da je preveč naklonjen C.I.O. unijam. Poudaril je, da je omenjeni odbor kritiziran tudi od strani delavstva, češ, da je preveč na kritikoval kapital. Kritika od običajnih strani dokazuje, po mnenju predsednika, da je odbor pustošen in nepristranski.

ZNAK PASJIH DNI

Tekom vročih poletnih dni se skoraj vsako leto pojavi veste o velikanskih morskih kačah in drugih vodnih poštastih. Letos je prispela prva slična novica iz Newporna, Ark., kjer se baje White Riverja prikazuje grozna vodna pošta. Mestna trgovska zbornica je poverila izkušenemu morskemu potapljaču C. B. Brownu, da pronadje kaj vznemirja vodovje mirnega White Riverja. Priovedka o vojni pošasti privablja mnogo turistov, kar pomeni boljši business za mesto Newport. Tako se tudi namišljene vodne pošasti izplačajo.

VRHUNEC DOSEŽEN

Beadford Washburn in Robert Bates, dva ameriška znanstvenika, sta nedavno po velikih naporih dosegla vrh gore Lukania v Alaski, ki je najvišja gora Zedinjenih držav. Njen vrh se dviga 17,150 čevljev visoko.

SPLOŠNO POHUŠANJE

Zdi se, da je letos ves svet nemavado hud in strupen. Stavke na vseh koncih in krajih Amerike, vojna v Španiji in na Kitajskem, verski boji in Jugoslaviji in tudi ameriški strupeni bršljen je letos mnogo bolj strupen kot druga leta. Tako vsaj trdi Albert M. Fuller, bo-

(Dalej na 4. str.)

SOCIALNO-VARNOSTNE ŠTEVILKE

IZZA KULIS

Oni delavci, ki se še niso potrudili, da bi dobili številko svojega socijalno-varnostnega računa (Social Security account), bodo imeli težkoče, kadar bodo zahtevali, da se jim izplača podpora iz zavarovalniškega skladu proti nezaposlenosti, do katere ustregebiti biti upravičeni. Industrialni komisar države New York, Elmer F. Andrews, je ravnokar izdal to svarilo in bržkone velja ista stvar tudi za druge države, kjer so vpeljali zavarovanje proti nezaposlenosti.

"Pretežna večina izmed treh milijonov delavcev v prizadetih zaposlitvah si je že priskrbela številke svojega socijalno-varnostnega računa," izjavlja Mr. Andrews. "Vendarle, več kot 100,000 delavcev, ki so zavarovani po newyorškem zakonu o zavarovanju proti nezaposlenosti, ni še zaprosilo za številko socijalno-varnostnega računa. Delavčevi računi nezaposlenostnega zavarovanja se vodijo po številki in je težko identificirati delavca brez številke. Radi tega ustrege nastati zmešjava, kadar se hočajo ugotoviti podatki glede delavčeve upravičenosti do zavarovalniške podpore nezaposlenemu delavcu, ako isti nima nikake številke. Izmed podatkov, ki jih delodajalec mora prijaviti, je tudi njegova številka socijalno-varnostnega računa. Ako se delavec sam ne poberga, je delodajalec sam po predpisih Social Security Board-a, federalne zakladnice in države New York primoran vložiti prošnjo v imenu delavca in zagotoviti številko ranj. Dobivanje socijalno-varnostne številke ne stane prav nič, niti poštine, naj zaprosi za številko delodajalec ali delavec."

Industrialni komisar poudarja, da enakost imen povzroča največ zmešjav v knjigovodstvu glede posameznih računov za zavarovanje proti nezaposlenosti. Na primer, izmed 3,000,000 posameznih računov v glavni knjigi utegne biti nekoliko stotin delavcev po imenu "John Jones," zaposlenih v New Yorku in brez računske številke bi bilo tako težko razločiti enega od drugega. Zato bi bilo v takem slučaju težavno ugotoviti, da li je dotiknik upravičen do zavarovalniške podpore, ki bi jo zahteval. V mnogih slučajih —lasti pri dñnarjih—delodajalec pozna le prvo ime delavca in, ako njegov račun ne nosi številke, bi bilo skoraj nemogoče določiti njegove upravičenosti do zavarovalniške podpore.

V najboljšem slučaju bi nastala precejšnja zamuda, predno se ugotovijo potrebni podatki, ki delavci, ki je nezaposlen, bi radi tega trpel, ko bi moral dolgo čakati na svoj ček iz zavarovalniškega skladu.

Radi tega, kdor nima še te številke svojega socijalno-varnostnega računa, naj si jo takoj prekrbi. Tiskovine za prošnjo se morejo dobivati od poštnih uradov ali od podružnih uradov Social Security Board-a. Vsled te prošnje bo delavec kmalu dobil svojo računska številka, ki naj jo dobro shrani.

FLIS.

Ko v popju mlade rože cvet...

To ste vi, vsaki izmed vas, delegati in delegatini 2. mladinske konvencije J. S. K. Jednote, ki ste se zbrali v njenem rojstnem mestu, v deželi desetisočerih jezer.

Naslovne besede so iztrgane iz vence Gregorčičevih poezij. Na nekem drugem mestu je pesnik Gregorčič zapisal: "Vi mlado ste popje, začeli ste rasti, življenje, pomlad iz vas diha ..." Tudi tiste besede so bile zapisane kakor nalašč za vas.

Kakor se iz mladega popja drevo, grmičja in cvetlic v danem času razvije lepa in močna rast, tako se bo iz vas razvila nadaljnja sočna rast J. S. K. Jednote. Pogoji za to so dani na obeh straneh, pri vas in pri Jednoti.

Mladi ste in zdravi in polni mladostnega navdušenja. Boljše prilike imate in v mnogih pri-mernih imate tudi boljšo temeljno izobrazbo, kot so je bili deležni vaši starši in prijatelji, ki so ustanovili J. S. K. Jednoto zase in za vas.

Treba je le, da pobliži spoznate to vašo Jednoto, da se seznanite z ugodnostmi zavarovanja, katero vam nudi, da zname ceniti ljubezen, s katero vas objema, pa jo boste vzljubili tudi vi, in boste njeni najboljši glasniki in agitatorji v bodočnosti.

In to je vzrok, da so vas vaši starši, vaši društveni uradniki in vaši društveni sobri in sestre postali na to 2. mladinsko konvencijo. Želite vam dobre zavabe, obenem pa želite v vaših mladih srčih zaneti neugasanljivo ljubezen do vaše in v njihove Jednote.

Zivljenje in pomlad iz vas diha, kakor je zapisal pesnik. Odraslo članstvo želi, da vsaj del tega življenja, del te pomlad posvetite J. S. K. Jednoti, ki vam je dala priliko tega lepega polegneva izleta v zeleno Minnesota.

Vaši jasni in pošteno obrazi kažejo, da ste vredni sinovi in hčere vaših staršev. Zato vas J. S. K. Jednota smatra za svoj največji zaklad in upa z gotovostjo, da boste, ko odrastete, ne samo njeni dobrí člani, ampak tudi njeni iskreni zagovorniki in predstavniki.

Pamet pri vožnji

Pamet je potrebna pri vsakem podvetju, pri vsakem delu, prav posebno pa je potrebna pri vožnji z avtomobilom. Vozilo nimata pameti, zato jo mora imeti v rabiti voznik. Tisoč smrtnih nesreč bi se preprečilo in stoti teden počitnic, ki jima jih dovoljujejo pravila J. S. K. Jednote. Člani naj izvolijo vzeti to sporocilo na znanje, da ne bo nepotrebno povezovanje, zakaj lista niso prejeli.

Kadar se avtomobilist poda na cesto, je dobro da si pokliče v spomin, da še ne mara umreti, da ne mara biti pohabljene teden, mesec ali vse življenje, da ne mara nikogar povoziti ali poškodovati, da ne mara razbiti svojega niti drugih avtomobilov, da ne mara imeti opravkov s policijo in da ne mara sodnijskih sitnosti in stroškov. S tem v spominu bo morda previdno vozil ter ne bo povzročil neprilik niti sebi niti drugim.

Vljudnost in obzirnost je na cesti prav tako lepa lastnost kot doma, v uradu, v trgovini ali kjerkoli drugje. Česar ne želim, da nam drugi storijo, ne storimo drugim tudi mi. To zlato pravilo velja za vse, tudi za avtomobilistov. Pijan človek ne spada na cesto, pa naj bo pešec ali avtomobilist. Kdor se "ga" ob kaki priliki malo nasrka, naj počaka, da se alkohol razkadi, predno sedi k volanu avtomobila. Če bi "okajan" voznik ogražal samo sebe, še ne bi bila taka nesreča, toda ograža tudi tiste, ki se morata voziti z njim, in seveda druge avtomobiliste in pešce na cesti. S prehitro vožnjo je že tudi marsikateri avtomobilist prideval zamudo, če še ne kaj hujšega. Komur se kam mudri, naj rajši eno uro bolj zgodaj vstane in se poda eno uro prej na pot.

Zelo brezobjirno je metati iz avtomobila prazne steklenice od piščake na cesto ali kraj ceste. Taka navlaka grdo opustoši lepe trate obcestnih posestev in kaže, da so se mimo vozili skrajno neizobraženi ljudje. Poleg tega se tudi lahko zgodi, da razbita steklenica na cesti poškoduje pnevmatiko drugega avtomobila, kar ne pomeni samo materialne škode, ampak dostikrat tudi resno avtomobilsko nesrečo. Vsak bi moral vedeti, da če pri hitri vožnji pnevmatika nenadmoma poči, lahko avtomobil zanesi v obcestni jarek.

Nevarno je na cesti tudi pobirati tako zvane "hitch-hikers," (Dalje na 4. str.)

Društvene in druge slovenske vesti

Prihodnja številka Nove Dobe bo izšla še 18. avgusta. Dne 11. avgusta Nova Doba ne bo izšla, da si zamoreta uređnika vzeti tisti teden počitnic, ki jima jih dovoljujejo pravila J. S. K. Jednote. Člani naj izvolijo vzeti to sporocilo na znanje, da ne bo nepotrebno povezovanje, zakaj lista niso prejeli.

Mladinska konvencija se bo vrnila v dnehi 6. t. 7. avgusta v Elyu, Minn., in se bo zaključila v nedeljo 8. avgusta z velikim piknikom na Sandy Pointu. Pred odhodom na piknik bo parada mladinskih in odraslih članov JSKJ po mestu Ely.

Plesno veselico priredi društvo št. 118 JSKJ v Cokedalu, Colo., v nedeljo 15. avgusta.

Federacija društev J. S. K. Jednote v državi Colorado priredi v soboto 4. septembra zvečer veselico v Domu slovenskih društev na 4464 Washington St., Denver, Colo. Drugi dan, to je v nedeljo 5. septembra, se bo v istih prostorih vršilo zborovanje federacije.

Slovenska mladinska šola S. N. Doma v Clevelandu, O., priredi v nedeljo 15. avgusta svoj letni piknik na Močilnikarjevi farmi.

Vseslovenski piknik priredi v nedeljo 29. avgusta American Slavic Federation of Washington. Vršil se bo na Lonely Acres pri Rentonu, Wash.

Uredništvo Nove Dobe sta pretekli teden posetili sestre Misses Mary Tomec in Alice Tomec, članici društva št. 36 JSKJ v Conemaughu, Pa. Povedali sta, da sta si ogledali Velikojezersko razstavo in več drugih mestnih znamenitosti ter da jima Cleveland ugaja.

Dalje se je v uređništvu oglasila Mrs. Margaret Janezich iz Chisholma, Minn., članica društva št. 30 JSKJ.

V White Valley, Pa., pri družini Franka Primožiča, se je oglasila teta štokrlja ter pustila krepkega sinčka prvorjenca. Vse je zdravo. Oče in mati sta člana društva št. 116 JSKJ, in rojstvo prvorjenca pomeni, da ima mladinski oddelek Jednote zopet enega člana več.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

SLOVENCI V BOSNI

V Slatini pri Banjaluki v Bosni si je skupina goriških Slovencov ustanovila krasno kolonijo. Okoli 50 družin se je izselilo tja iz Dornberga, Prvačine, Kobilje glave, Števerjana in drugod. Neznačne razmere so izgnale te naše ljudi iz rojstnega kraja, da so šli s trebuhom za kruhom poiskat si novo domovino. Vzeli so s seboj trto, breskev in razna vrtna semena, med njimi tudi tipični radič. Prodali so na Primorskom svoja posestva, kupili bosensko džunglo, podrla gozdove in izkorili rodovitno zemljo. Okoli lepih hiš se širijo krasni vinogradi, sadni vrtovi, travniki in njive. Trte in breskev so se dočela prilagodile novemu kraju. Vsak leta izvozijo na vagonje sadja, posebno breskev, in tudi njihovo vino ima dobro ceno. Le to jim je žal, da niso mogli aklimatizirati refoška in fig.

ANGLEŠČINA V SOLAH

Na vseh realkah in realnih gimnazijah v Jugoslaviji, kjer se je zdaj izmed tujih jezikov poučevala le francosčina in nemščina, se bo v bodoče poučevala tudi angleščina. Učenci bodo lahko izbirali med angleščino in nemščino. Potreba po uvedbi poučka angleščine na srednjih šolah je obstajala že dalje časa. Problema pa ni bilo mogoče rešiti doslej zaradi pomanjkanja strokovnih učnih moči in finan-

NOVE CIGARETE

Uprava državnih monopolov je uvelia nove cigarete, imenovane "Bled." Tako se bo biser Slovenije oglaševal tudi s cigaretami. Nove cigarete so dobre vrste in se prodajajo v škatlicah po deset komadov po tri in pol dinarija.

SEDEMDESETLETNICA

V Ribnici je nedavno praznovana 70-letnica svojega rojstva gospa Ana Podbojeva, domača Cenetovala mama, priljubljena in spoštovana daleč na okoli. Rjena je bila v Velikih Laščah, odkoder je odšla kot nevesta v Ribnico, kjer je postal žival kot prašič. Meso jelenov, srn in zajec ima dober ugled, medvedje in jazbečevo meso sta že na nižji stopnji, meso volkov in lisic pa se sploh smatra za neužitno. Ribe se smatrajo za prvorstno jed, želje, raki, žabe in ostrige že marsikomo ne gredo v slast, polži imajo še manj ugleda, razne žuželke pa pri civiliziranih narodih sploh ne pridejo v poštev. Kokos, purani, gosi, race, golobi, jerebice in razna druga domača in divja perutnina je cenjena, malokod pa mara za meso papig, skobcev, sov, srak in vran.

Zajci in podgane spadajo v vrsto gladavcev, toda dočim je meso zajcev upoštovanje jed, se nam podgane studijo. Kitajci v tem oziru niso tako izbirčni in podgane meso na Kitajskem prodaja po javnih mesnicah kot meso drugih živali. Baje se tudi na Francoskem polagoma raz

Delegates to the Second Juvenile Convention

VICTORIA KUMSE
Lodge No. 6, Lorain, O.

PETER STRUCEL
Lodge No. 9, Calumet, Mich.

MARY MARTINCIC
Lodge No. 16, Johnstown, Pa.

PAUL PUTZ
Lodge No. 18, Rock Springs, Wyo.

HELEN OKOREN
Lodge No. 21, Denver, Colo.

JOSEPHINE MAUSAR
Lodge No. 21, Denver, Colo.

JOSEPHINE JANEZICH
Lodge No. 21, Denver, Colo.

ADOLPH SKUL
Lodge No. 21, Denver, Colo.

MARY AMBROZICH
Lodge No. 21, Denver, Colo.

ISABELLE ARCH
Lodge No. 26, Pittsburgh, Pa.

ROBERT F. JURGEL
Lodge No. 26, Pittsburgh, Pa.

OTTO PETERNEL
Lodge No. 28, Kemmerer, Wyo.

LOUIS AMBROZICH, JR.
Lodge No. 30, Chisholm, Minn.

FRANK AMBROZICH
Lodge No. 30, Chisholm, Minn.

JOHN CVETAN
Lodge No. 31, Braddock, Pa.

FRANK REGINA
Lodge No. 31, Braddock, Pa.

ISABELLE ERZEN
Lodge No. 33, Center, Pa.

ROBERT TURK
Lodge No. 36, Conemaugh, Pa.

WALLACE F. BREZOVEC
Lodge No. 36, Conemaugh, Pa.

JOSEPH RUDOLPH, JR.
Lodge No. 27, Cleveland, O.

LILLIAN RUDOLF
Lodge No. 37, Cleveland, O.

EDWARD ZALAR
Lodge No. 37, Cleveland, O.

FRANK DOBLEKAR
Lodge No. 37, Cleveland, O.

ROBERT WATT
Lodge No. 40, Claridge, Pa.

TERESA RUPAR
Lodge No. 42, Pueblo, Colo.

ANNE ERJAVEC
Lodge No. 42, Pueblo, Colo.

JENNIE SMITH
Lodge No. 43, East Helena, Mont.

Additional pictures of Juvenile Delegates in lodge order number will be found on pages 3 and 4.

ANTON HREN
Lodge No. 45, Indianapolis, Ind.

CAROLINE KERN
Lodge No. 54, Hibbing, Minn.

JENNIE KERN
Lodge No. 54, Hibbing, Minn.

MARY SUPANCICH
Lodge No. 57, Export, Pa.

FRANCES MUSICH
Lodge No. 66, Joliet, Ill.

MARIE RUSS
Lodge No. 66, Joliet, Ill.

Get Acquainted With the Juvenile Delegates

ALBERT ADAMICH
Lodge No. 66, Joliet, Ill.

EDWARD TERDICH
Lodge No. 66, Joliet, Ill.

LOUIS MARTINCICH, JR.
Lodge No. 66, Joliet, Ill.

JOSEPH PIRC
Lodge No. 66, Joliet, Ill.

JOHN ENGLICH, JR.
Lodge No. 70, Chicago, Ill.

SOPHIE KAPELJ
Lodge No. 71, Cleveland, O.

JENNIE ZELEZNICKAR
Lodge No. 78, Salida, Colo.

MILDRED GABER
Lodge No. 78, Salida, Colo.

MARGARET CHERNILC
Lodge No. 78, Salida, Colo.

ANGELA MOHAR
Lodge No. 78, Salida, Colo.

ERCOLO BARTOLA
Lodge No. 78, Salida, Colo.

FLORENCE PODERZAJ
Lodge No. 82, Sheboygan, Wis.

ROSIE PAVLOVICH
Lodge No. 84, Trinidad, Colo.

JACOB PRUNK
Lodge No. 84, Trinidad, Colo.

MARY KRIVEC
Lodge No. 84, Trinidad, Colo.

JOHN BACICH
Lodge No. 84, Trinidad, Colo.

EMILY KODELJA
Lodge No. 87, St. Louis, Mo.

ROSIE BANOVETZ
Lodge No. 88, Roundup, Mont.

FRANK NOVAK
Lodge No. 94, Waukegan, Ill.

MOLLY KOROSHETZ
Lodge No. 120, Ely, Minn.

JOHN TANKO, JR.
Lodge No. 132, Euclid, O.

ALAINA NOSEE
Lodge No. 132, Euclid, O.

THOMAS KUZNICK
Lodge No. 138, Export, Pa.

PAULINE KLOBAS
Lodge No. 140, Morley, Colo.

FRANK MIKEC
Lodge No. 148, Finleyville, Pa.

VERONICA BARBIC
Lodge No. 149, Canonsburg, Pa.

GOLDIE M. MIKLAICH
Lodge No. 150, Chisholm, Minn.

HELEN BAVETZ
Lodge No. 170, Chicago, Ill.

ANTON PRIMC, JR.
Lodge No. 173, Cleveland, O.

ALBERT POKLAR
Lodge No. 173, Cleveland, O.

MARY VEHAR
Lodge No. 173, Cleveland, O.

FRANK BENIGER, JR.
Lodge No. 173, Cleveland, O.

FRANCES JOAN KOLAR
Lodge No. 180, Cleveland, O.

MARY MIHALIC
Lodge No. 182, Pittsburgh, Pa.

GERTRUDE MALONEY
Lodge No. 182, Pittsburgh, Pa.

New Era ENGLISH SECTION OF
 Official Organ of the
 South Slavonic Catholic Union.
Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought**OUR PHOTOGRAVURE SECTION**

Realizing the keen interest displayed by our members in the second juvenile convention, it was decided to publish the pictures of all delegates in session at Ely, Minnesota, in this issue of Nova Doba.

Eighty-six qualified delegates representing various SSCU lodges were elected; however, but eighty-one pictures are published, inasmuch as the remaining five delegates failed to submit a photograph of themselves to the office of Nova Doba.

Juvenile delegates attending the convention will do well to save this copy of Nova Doba for future reference, for the business sessions and the entertainment built around the convention proper will long linger in their memories. The pictures of delegates with whom they came in contact will prove invaluable in the future when they will recall the second juvenile convention.

Many juveniles will clip the pictures of delegates and paste them in their scrap book. When we consider that this is the first time that individual pictures of juvenile delegates were published in the Nova Doba—and further, when we consider that the SSCU is the first and only Jugoslav fraternal to sponsor a juvenile convention—then the value of the pages of pictures becomes apparent.

The SSCU is the first Jugoslav fraternal to have the courage to undertake a juvenile convention proper. It is also the first fraternal of its kind to offer within easy reach the possibility to attend a juvenile convention. Hence, the unusual response in the way of approximately 3,000 new members enrolled in three months.

Our Union followed its unique idea by being the first to publish pictures of elected juvenile delegates. And now, it has gone one step further, by being the first to carry the entire list of individual pictures of delegates in one issue.

Our SSCU does not believe in doing things half way. When it decides to go through with an idea, it does whole-heartedly.

The juvenile delegates are impressed with the SSCU, judging by the various letters submitted for publication. The excellent support they received from lodge officers, parents, relatives and friends in turn will yield a rich harvest for the Organization.

The juvenile convention idea, in our estimation, is the beginning of a new era of endeavor by our juvenile members in the excellent work undertaken by our

Female Reformer (visiting jail)—You say your love for books brought you here? Just how did that happen? Prisoner—They were pocketbooks, lady.

Sharp—Loan me a dime for carfare home.

Flatt—Sorry, but all I have in the world is one 50-cent piece.

Sharp—That will be swell. I can take a taxi home.

To the Young Delegates...

You are the delegates of the second juvenile convention of SSCU who have gathered in the city where the SSCU was organized—that is the country of ten thousand lakes.

Just as the bud unfurls and in time blooms to maturity, so will you, in time, bloom and contribute further to the growth of SSCU.

You are young, healthy and full of youthful ambition. You have better opportunities and in many cases better chances to further the work of our SSCU than the conditions which prompted the organizers to go ahead with the work of starting the SSCU.

Therefore, it is necessary that you get fully acquainted with your Union, that you recognize the advantages offered by the SSCU in the way of insurance benefits, that you fully appreciate the feeling expressed towards you by your Union—you in turn will feel more closely attached to the SSCU and become its greatest boosters in the future.

It is with this thought in mind that your parents, your lodge officers—and in fact the entire membership of your lodge—sent you to the second juvenile convention. They all want you to have a good time, but at the same time they also entertain a wish that you will cultivate a strong feeling for our Union.

You are full of life, and spirit of Spring envelopes you. Our adult membership hopes that you shall enliven the SSCU at least during this period of exuberance, when it extended to you the opportunity to vacation in the beautiful and fresh Minnesota.

As worthy sons and daughters of your parents, our SSCU considers you as its greatest assets, and hopes that in the future, as men and women, that you not only will be good members, but also that you will be the greatest exponents and the best advertisers of the SSCU.

Popular Joliet Girl To Become Bride

Joliet, Ill. — Such songs as "The Love Bug Will Bite You" and "Will You Be Mine" have been replaced by "Love Is Everywhere", "Sweetheart, Let's Grow Old Together" and "There's Going to Be a Wedding." The occurrence for such an occasion is the approaching of an important event. Mr. and Mrs. John J. Jevitz, 1403 North Center Street, announce the approaching marriage of their daughter, Miss Celia M. Jevitz to Mr. Louis Skul, twin son of Mrs. Mary and the late Mr. Frank Skul, 212 Vine Street. The ceremony is to take place on Labor Day, September 6.

Only relatives have been selected by the bride-elect and the groom to constitute the wedding party. Miss Elizabeth Jevitz, sister of the bride-elect will act as maid of honor, while Miss Lucille J. Jevitz, cousin of the bride and Miss Frances Skul, sister of the bridegroom-elect, shall be the bridesmaids. Mr. Albert Skul, twin brother of the bridegroom to be, has been selected as best man, while Mr. Jos. Skul, youngest brother of the groom, and Mr. Frank J. Jevitz Jr. have been selected as ushers.

Many parties have been planned for Miss Jevitz. They shall commence with a crystal shower, given by Miss Lucille J. Jevitz, August 11 in her home, at 1218 Oakland avenue. A linen shower will be given on August 12 by Mrs. F. A. Russ, 1324 Kelly Avenue, while a personal shower will be given August 17 by Miss Frances Skul, Miss Elizabeth Jevitz and Miss Lucille J. Jevitz at the McCulock tea room.

Miss Frances Skul, 212 Vine Street, will honor the bride-elect at a miscellaneous shower August 19, while a hosiery and handkerchief shower will be given August 25 by Miss Elizabeth Jevitz, 1403 North Center Street, and a kitchen shower will be given August 24 when Mrs. J. L. Jevitz will be hostess to the women of the SSCU club, of which Miss Jevitz is a member.

The series of parties will be climaxed August 29, when Miss Lucille J. Jevitz and Mr. Frank Jevitz, Jr. will be hostess and host to the wedding party and a few close friends of the couple.

Miss Jevitz is a most active member of the Joliet Ladies of SSCU. She is the first of the group to be united in marriage, since the founding of the club. Our heartiest congratulations are extended to both the bride and the groom. May their future lives be filled with the supremest of marital joys!

Anne I. Jevitz
Ladies of SSCU

Lodge 116 Juvenile Members Meet

Export, Pa. — A meeting of Lodge 116 juvenile members will be held on Sunday, August 15, at White Valley Hall. Meeting will get under way at 3 p. m. All juvenile members of Lodge 116 are requested to attend.

Helen Previc, Pres.
Theresa Kastelic, Sec'y
Elmer Remic, Treas.

Sally—How do you like my Little story?

Editor—Oh, I long to hear the end of it.

BRIEFS

The second biennial juvenile convention of our SSCU, in progress Friday and Saturday of this week, has the spacious Washington school auditorium for its setting. A large crowd of visitors are expected, and all juvenile members in Ely are invited to attend the proceedings as guests of the Union. Included in the program of entertainment for delegates is a mammoth picnic Sunday, August 8, at Sandy Point. The supreme officers in attendance for the semi-annual meeting also will be present during the juvenile convention.

Junior Slovene School of the Slovene National Home in Cleveland, O., will hold its annual picnic on Sunday, August 15 at Mocilnikar's farm.

Two visitors from Connellsville, Pa., dropped in the Nova Doba office last week. Alice Tomec and Mary Tomec, both members of Lodge No. 36, SSCU visited Cleveland where they also attended the Great Lakes Exposition on the lakefront.

Martin Regina, president of Lodge No. 40, SSCU of Claridge, Pa., is spending about three weeks in northern part of New York state, around Lake Ontario.

The next issue of Nova Doba will appear on August 18th, since the August 11th edition will be omitted in order to give the editorial staff a one week's vacation.

Juvenile Convention

East Palestine, O. — The opportunity to attend the juvenile convention, soon to be in session, is a fitting reward for the youngsters who worked so faithfully to gain it. Proud should these youth be who won this distinction. The junior delegates have done a fine piece of work. Can anyone sincerely begrudge them this trip to the convention city? A trip very educational and entertaining.

It was the ambition of a previous generation, to build a strong fraternal organization into whose fold those seeking protection for themselves and their families, might enter.

Grateful to the pioneers of the SSCU is the present generation, whose ambition and enthusiasm is steadily molding that same institution into a powerful influence in the world of fraternalism.

Joe Golicic
No. 41, SSCU

Lodge No. 198

Central City, Pa. — Lodge No. 198, SSCU will hold a picnic on Saturday, August 21 in the Polish Hall. Members, friends and acquaintances of Johnstown, Lloydell and other neighboring communities are cordially invited to attend.

Excellent music has been secured for the occasion.

Vincent Maljevac, Sec'y

Young man—Sir, your charming daughter has invited me to dinner.

Her father—I'll do better than that. I'll invite you to breakfast. Then you can see how she looks in the morning without her make-up on.

86 Delegates Frolic at Second Juvenile Convention in Ely

By LITTLE STAN, Juvenile Convention Campaign Director

Lodge 33 Changes Picnic Date To August 15th

Center, Pa. — As previously stated in the Nova Doba, the picnic which was to have been held on July 25, by Lodge No. 33 has been cancelled. On Sunday, August 15, this lodge will hold its picnic for the purpose of celebrating its thirty-fifth anniversary. The celebration will take place at Klemencic's farm, a few miles from Center, near Renton.

An orchestra which will fulfill the desires of all has been secured. Refreshments will be served. Admission to the grounds will be free, although the admission charge to the dance floor will be 25 cents.

Remember everybody! If you want to have a good time on August 15, come to Klemencic's farm.

Because of the picnic, the regular meeting which is usually held on the third Sunday of every month, will be held on the second Sunday, August 8.

Ladies of SSCU Entertained

Joliet, Ill. — A charming hostess, indeed, was Miss Helen Kozlita, on July 21, when she entertained the Ladies of SSCU at her home.

Following the termination of the meeting, the girls were beckoned to the hostess' lawn where quartet tables were placed. Here, the evening was spent informally. Games were played and the winners were awarded prizes. The recipients of these lovely gifts were Mrs. F. E. Vranichar, Miss Lucille M. Jevitz, and Mrs. J. L. Jevitz.

After the winners had been determined, Miss Kozlita displayed most graciously her charm as a hostess. A delightful luncheon was served at a large table centered with the gorgeous bouquet of freshly cut flowers. The color scheme carried throughout was peach and blue. It was very novel and artistic, to say the least.

Having assured our hostess that we had a most enjoyable time, we departed for our abodes, to meet again on August 26, as guests of Miss Jeannette Kosick, 1124 Oakland Avenue.

Lillian E. Kosick
No. 66, SSCU

Lodge No. 70

Chicago, Ill. — All members of Lodge Zvon, No. 70, SSCU are hereby notified that I have changed my place of residence, which now is located at 3144 S. Ridgeway Ave., Chicago, Ill. All members are requested to be governed accordingly when paying assessments at my home, or when mailing in the assessments.

Andrew Bavetz, Sec'y

Ely, Minn. — til Labernik, and Zgone visioned Little Stan and his long legs, pumping furiously in a desperate effort to reach Ely ahead of the delegates. They also portrayed the train catching up to Little Stan, and they pictured the whistle screaming to get out of the way! The situation provoked so much laughter, that everyone laughed so hard they rolled around the floor with tears in their eyes!

But it all died down, and when it was over, Little Stan had yet to find some means to get that camera to Ely before the train came in. Maybe he will yet find a way. Heh! Heh!

Supreme Trustees are in the city busily engaged in completing the semi-annual audit of books and records of our Union. Monday the supreme board session began, as other officers arrived.

Where the hot sun is beating mercilessly in the cities, people whose loved one are attending the second Juvenile convention will be tickled to know that it is nice and cool in Ely. Days are nice and warm. Nights are cool and invigorating. So don't be surprised if your boy or girl returns home with an added luster to their cheeks, or perhaps a pound or two heavier.

Next week is vacation week for the Editor of Nova Doba and the staff. So, the week after next you will see a complete report of the Juvenile convention in the headlines!

The story will be detailed and complete. So watch for it! And have fun—just like you attended the entire affair yourself. So until the week after the vacation, Little Stan will say adieu! BUT HE WILL BE BACK!

Joany—Mother, if baby were to eat some tadpoles, would they give him a deep bass voice like big frogs have?

Mother—Gracious, no! They would kill him.

Joany—Well, they didn't.

Insurance Salesman—Rastus, you better let me write you an accident policy.

Rastus—No, sah! Ah ain't any too safe at home as it am.

Commencement Visitor—What's the building over there?

Sophomore—Oh, that's our new greenhouse.

Visitor—Since when did colleges start to give freshmen dormitory all to themselves?

ATTRACTIVE REWARDS

Cash awards! That's what our SSCU offers to active members who enroll successful prospects for membership. The following cash awards are payable after the new member has paid three assessments:

Cash Award	Amount of Insurance
\$1.25	\$ 250.00
2.00	500.00
4.00	1000.00
5.00	1500.00
6.00	2000.00
8.00	3000.00

The amount of insurance refers to the death benefit certificate taken out for any of the three plans, "AA", "B" or "C". Fifty cents is awarded for each new juvenile member enrolled.

Giving Medicines To Babies

By Dr. J. J. Folin
Member No. 44, SSU

ed with clean gauze will reduce the infections.

Barberton, O. — It seems to me that when a child is sick the mother runs to the medicine cabinet, takes down a bottle of some old medicine that she probably purchased months or years ago from some traveling medicine man and gives a dose of it to the child. Naturally they think they are doing the proper thing, but often we find they have done more harm than good. I do not mean the medicines are bad, some are very valuable. This being the case I will attempt to separate the good from the bad.

Years ago little was known as to cause of disease and the doctors used to prescribe a medicine with numerous ingredients hoping that one of the drugs would hit the cause of disease right on the mark. We realize that nature is a fairly good physician and any drug that does not help nature must do harm.

Castor oil, the grandmother's "old reliable," does more harm than good. It is not as mild to the infants' bowels as it is generally supposed. Many times have I observed under the microscope blood in the stools of infants after a few doses of castor oil. It proved conclusively that it acted as an irritant and ruptured the small delicate blood vessels in the intestinal tract. There are many other cathartics that are more or less harmful. Unless the child is severely ill do not give a laxative and never in a well breast-fed infant to relieve constipation.

An overfed baby will have colic which disappears as soon as the proper amount of food is given and no drug will help it much. In fact most patent drugs for colic contain sedatives and some opium which are harmful and even dangerous.

Another bad habit is to load an infant's nose with various drugs in order to cure or prevent a head cold. If used continuously they will irritate the nose just as a blister forms on the hands when chopping down a tree.

A common medicine found on the medicine cabinet shelf for general use is the fever medicine. Majority of these fever medicines contain coal-tar products and produce their action by lowering the heat and heat central stations located in the brain. My advice is not to give to young children unless prescribed by your family doctor. Fever is simply a constitutional manifestation of some other condition of the body, such as overfeeding, warm clothing, overheated environment, and infection, and if you wish to lower the better and safer way do it by cool water than by drugs.

Babies do not need appetizing medicines or to relieve intestinal indigestion. Should the baby have a poor appetite, see that it's getting the proper food, avoid sweets between meals and let them go without food till they are hungry.

The drugs that will cure most cases of indigestion is plain food and a normal bowel movement after breakfast each morning.

A good sized building could be filled with the various kinds of cough, croup, bronchitis, whooping cough, and asthma medicines. Why? Because the majority of them do not cure and some only relieve the discomfort for a short time. Many of them are irritating and some actually harmful to the general health.

There are other means the same relief can be gotten that is beneficial to the general health.

Milk of magnesia should be used in cases of acute intestinal disorder. If there is a skin wound iodine or mercurochrome may be applied after the wound is washed with water and cover-

Syrup of ipecac is one medicine that has a place in every medicine cabinet for the treatment of croup. The slight upset of the stomach produced by ipecac is an important part of the treatment.

In cases of fainting or after long exposure to the elements, alcohol, in small dilute amounts, is as good as anything unless it be aromatic spirits of ammonia.

I do not doubt other medicines might be added to this list. I simply wish to impress that careless use of drugs is harmful, that most medicines have a very useful place in the prevention and treatment of disease they must be only used where they properly belong.

Federal Housing Administration

Washington, D. C. — Analysis and study of real estate cycles and statistics on city growth for the 100-year period 1837-1937 enable the Federal Housing Administration progressively to substitute reasoned judgment for guess work in mortgage lending operations, according to James S. Taylor, Associate Director of the Administration's Economics and Statistics Division.

Writing in the current issue of the "Insured Mortgage Portfolio," official publication of the Federal Housing Administration, Mr. Taylor points out that while time and changing conditions may alter the course of local real estate cycles and modify the progress of city growth, the lessons of the past are the only existing guides to the future. Both mortgage lending institutions and the Federal Housing Administration must, therefore, study past fluctuations and trends and explore the factors which may modify the market in the future.

Studies of the several statistical indices available for each of a number of cities have revealed interesting facts, among which are (1) the fact that the real estate cycle usually ranged from 15 to 20 years, from crest to crest; (2) that business activity and real estate cycles do not always move in the same direction; (3) that local real estate cycles are apt to move more or less parallel, creating a nationwide trend, though individual cities are subject to special local variations; (4) temporary reversals occur during major movements; (5) the peaks and valleys in building activity correspond closely with those of real estate transfers; (6) activity in the subdivision of lots has fluctuated violently; (7) foreclosures sometimes have furnished an indication of future trends in real estate activity; (8) the extent to which real estate prices rise during peak periods and fall during depressions is difficult to analyze.

Mr. Taylor's article urges local lending institutions to study with particular care certain aspects of the mortgage lending field which the developments of the past few years have altered materially. City growth cannot, in the majority of cities, be expected to progress as rapidly during the 1930-50 period as from 1910-1930 period. While certain compensating factors, one of which is the increase in the number of persons reaching marriageable age, can be expected to influence real estate transfers and building favorably, care must be used to guard against over-building.

Studies of future prospects of local industries, contemplated

More Juvenile Delegates

SOPHIE BATIS
Lodge No. 183, Yukon, Pa.

ROBERT CHAMPA
Lodge No. 184, Ely, Minn.

MARY PETRITZ
Lodge No. 190, Butte, Mont.

JENNIE SIMENC
Lodge No. 211, Chicago, Ill.

EDWARD SUBIC
Lodge No. 221, Center, Pa.

THEODORE PALCIC
Lodge No. 222, Gowanda, N. Y.

GERTRUDE OBLAK
Lodge No. 225, Milwaukee, Wis.

MILAN PEICH
Lodge No. 225, Milwaukee, Wis.

ROBERT GLAVAN
Lodge No. 225, Milwaukee, Wis.

VIRGINIA MIKOLICH
Lodge No. 229, Struthers, O.

DOROTHY KOCHAVAR
Lodge No. 230, Chisholm, Minn.

ANN MARIE MILAVEC
Lodge No. 232, Meadowlands, Pa.

plant construction, technological changes likely to reduce the number of workers in local plants, special advantages of industry as to raw materials, access to markets, etc., will give lenders a more accurate picture of prospects for mortgage lending during coming years.

To further guard against over building in communities in which the demand for construction may exceed any long term trend line for new building, Mr. Taylor lists the following danger signs to be watched for: an upturn in foreclosures; land subdivision in excess of immediate needs; character of financing being used; increases in vacancies in homes in direct or indirect competition with those being built.

Fanny—Don't tell anybody for all the world, but see this ring? George slipped it on my finger last night.

Ethel—Yes, it's a nice looking ring, but it will make a dark mark around your finger before you've worn it a week. At least it did on mine.

Always Dependable

"Your paper has maligned me!" roared the irate citizen, as he stormed into the editor's sanctum. "I demand that the guilty reporter right this wrong!"

"Trust him," retorted the editor sadly, "to write this wrong."

Fogmore—But I asked you, darling, to keep our engagement a secret.

Sylvia—I couldn't help it, dear. That hateful Ethel said the reason I wasn't married was that no man had ever been fool enough to propose to me. So I told her you had.

Daughter—Daddy, what is your birthstone?

Daddy—I don't recall, but it must be a grindstone.

Jimmy—After all, fools help to make life interesting. When all the fools are bumped off, I don't want to be here.

Gracie—Don't worry, you won't.

Blood and Battle Field

A World War Chronicle

By IVAN MATIĆ

From the Slovne by

VALENTINE OREHEK

Continuation

When Majsnar awakens he tells what happened after we had parted. He says that he remembers staggering through the streets of Korit and that he has a vague idea of the confusion that reigns about him. He tells a gruesome tale of how a number of Italian refugees were running past him when a shell tore through them. He shivers when he relates how a chunk of hot human flesh struck him in the face and how a severe blow to his head rolled at his feet. He says that he was more than he could stand and he fled the spot horror-stricken.

In the morning there is a recce in the enemy's fire. The Italians are wedged into our lines in more places than we care to remember. Back and forth twists our disordered front and midday a message is wired to us in code: "Seven less four fire all our kitchens." If we be tardy all three foxholes invited to participate in the feast when mess will be prepared. Come in time all at once before the food goes cold. There will be no lack of caviar to strengthen you . . . Tiger."

This "ukaz" we interpret thus: at four o'clock our batteries are to start a shattering fire. At four all three battalions will throw themselves into counter attack. Strike with swift accuracy and a concerted force. Arm your munitions so that they will be ready for instant action . . . The Regt. Commander."

The reason for disguising a command is obvious, for the Italians sometimes tap our wires and intercept the message. In the form of a telegram agreed upon for the present the battalion is a fox, the battery a kitchen mortar a dragon, the artillery a turtle, ammunition is caviar, a hand grenade is "komis", the regiment commander is the Tiger, the company is a bee, the brigade is a conflagration, the division is a diamond, the corps a lion, the sappers are moles. Each corps has a distinguishing flower. My regiment is called "Sava" and the name "Planinska roza" (mountain rose).

Our batteries commence firing schedule but it were better they not, for they are firing directly in from the rear and from ahead men grow wild with apprehension soon all semblance of order is lost. (To be continued.)

Helen—I suppose you thought seriously of marrying

Norman—Sure I did. So didn't.

Tourist—Quite a town have here. How many men and women were born here in the last five years?

Native—None, stranger, quite a number of babies were

Munhall—Was her father surprised when you said he wanted to marry her?

Ziegler—Was he surprised? Why, the gun almost fell out of his hands.

National S C U Athletic Board

MINNESOTA

Joseph Kovach, 342 E. Sheridan, Ely, Minn., Lodge No. 1. Stan Pechaver, 648 E. Camp St., Minn., Lodge No. 2. Joseph Sayovetz, 738 E. Camp St., Ely, Minn., Lodge No. 184. Anton Zaverl, R. 1, Box 68, Minn., Lodge No. 200.

PENNSYLVANIA

Rudy Yerina, Box 204, Claridon, Lodge No. 40.

Frank F. Pezdri, 427 Schuykill Reading, Pa., Lodge No. 61. L. F. Boberg, 514 Carnegie St., Pittsburgh, Pa., Lodge No. 196. Louis Polaski, Jr., 504 Griffin Canonsburg, Pa., Lodge No. 200. Theodore Kukich, Box 42, Export, Lodge No. 218.

Joseph Yearn, R. D. No. 1, Creek, Center, Pa., Lodge No. 1. Dale, Pa., Lodge No. 228.

Frank Janecek, Jr., 1686 E. 32nd Lorain, O., Lodge No. 6.

Frank Drobni, 1117 E. 64th Cleveland, O., Lodge No. 180.

George Kovich, 19621 Shelton Cleveland, O., Lodge No. 186.

Joe Struna, 1190 E. 61st St., Cleveland, O., Lodge No. 188.

Frank E. Glavic, 26 Prospect Struthers, O., Lodge No. 229.

OHIO

Frank Janecek, Jr., 1686 E. 32nd Lorain, O., Lodge No. 6.

Frank Drobni, 1117 E. 64th Cleveland, O., Lodge No. 180.

George Kovich, 19621 Shelton Cleveland, O., Lodge No. 186.

Joe Struna, 1190 E. 61st St., Cleveland, O., Lodge No. 188.

Frank Glavic, 26 Prospect Struthers, O., Lodge No. 229.

ILLINOIS

Lucille J. Jevitz, 1219 Oaklawn Joliet, Ill., Lodge No. 66.

Martin Zupcic, 1024 Park Ave., Chicago, Ill., Lodge No. 94.

Louis Rode, Waukegan, Ill., Lodge No. 193.

WEST VIRGINIA

Frank Sluger, Box 428, Davis, W. Va., Lodge No. 106.

DOPISI

bave in veselja v zeleni Minneso-
ti.

Za Federacijo JSKJ društvom v
državi Colorado:

John Lipiec, tajnik,
Box 153, Hastings, Colo.

White Valley, Pa. — Članom in članicam društva št. 116 JSKJ naznjam, da je bilo na redni mesečni seji 18. julija sklenjeno, da se naloži društvena naklada v podporo društveni blagajni, v kateri je luknja. Vsak enakopravni član plača en dolar v društveno blagajno, in sicer se 50 centov plača v avgustu in 50 centov v septembru; naenakopravni pa plačajo po 25 centov v avgustu in 25 centov v septembru.

Člane pozivam, da bi bolj redno plačevali. Kadar so v Novi Dobi priobčena društvena vplačila in izplačila oziroma računi med društvom in Jednoto, lahko vidite, da je naše društvo v vplačilom vedno en mesec zadaj. Vzrok je v tem, ker člani ne plačajo dovolj zgodaj. Vedno moram čakati do prvega. Ako bi plačali vsaj po tri dni prej, pa bi bilo v pravem času priobčeno. Gotovo bi tudi mesečno poročilo prej prejel iz glavnega urada, tako ga dobim pa šele en dan po seji.

Dalje se omenim, da će imati član kaj proti kateremu drugemu članu, kaj takega, kar se tiče društva, naj počaka sej in naj tisto reč na seji pove, ne pa raznašati okoli po javnih lokalih in drugod. O takem članu, ki je pristopil, da tudi društva v severnem Coloradu posnemajo društvo v južnem delu države in se pridružijo. Čim več nas bo.

Torej pozivam tem potom društvo št. 116 JSKJ:

Jurij Prević, tajnik.

Braddock, Pa. — Sezona piknikov se bliža koncu, pa mi nič žal, dasi jih rad obiskujem. To pa zato, ker imam letos smošlo s pikniki. Na vsakem, na katerem sem letos še bil, me je že dež namočil. Vremenski bogovi, kar ne dopustijo, da bi se ljudje zavabili. Kakor hitro se jih zbere skupina skupaj, pa odpro nebeske zatvornice, da se ulije dež kot škafa.

Nič boljše ni bilo na pikniku društva sv. Alojzija, št. 31 JSKJ, ki se je vršil na Church Hillu v nedeljo 11. julija. Ob četrti uri popoldne se je tako že dež namočil. Vremenski bogovi, kar ne dopustijo, da bi se ljudje zavabili. Kakor hitro se jih zbere skupina skupaj, pa odpro nebeske zatvornice, da se ulije dež kot škafa.

Kakor sem že omenil, na letošnjem pikniku nismo imeli posebne sreče. Nekaj nam je škodovalo vreme, nekaj pa premajhno zanimanje članstva. Seveda, da so pa tudi častne izjemne, ki svojega društva nikoli ne pozavijo.

Vem, da se je že leta in leta pri vseh skupinah, ne samo pri pevskih, mladino premo upoštevalo.

Zadnja leta, posebno ob začetku mladinskih zborov, smo se zdramili na vseh poljih. Želeli smo jo sem in tja, a vzgojili si je nismo, da bi bila nam sorodna. Ali sem se prav izrazil? Bojim se, da je že prevelik prehod! Pozno je že! Poglejmo na naše splošno društveno življenje. Koliko mladih ali srednjih let pa je v odborih, da bi z zanimanjem sledili delu organizacij? Zelo malo! In to je on velik, ki smo ga po lastni krvidi zavezali. Ozrimo se na povorce Slovencev. Stari in otroci, kako malo srednjih let, A, saj bi jih tako radi imeli med seboj, a jih pa lastni krvidi ne moremo pripraviti, da bi stopali sedaj v naših vrstah. Vedno so se nam zdeli premajhni, premladi da bi razumeli, nismo jih upoštevali, nismo jim zaupali odborniških mest. Sedaj uživamo! Tu pa tam se dobi nekaj mladine zainteresirane v društveno življenje, toda obenem želi angleško poslujoča društva, v slovenščini ne vidi posebnosti.

Predalec sem zašla v razmobiljanju. Grem k mladinskim pevskim zborom. Kar sem prej omenila kot zamujeno, moram omeniti ono, kar še ni zamujeno. Kar se tiče mladinskih zborov, bom omenila le v par slučajih, ia so uspehi zelo lepi. "Cvet", kolikor mi je znano "Jadranski" naznamjeta lahko lepo število pevcev in pevki, ki so izšli iz mla-

Salle, Ill. — Naj malo opisem potek piknika društva Danica, št. 124 JSKJ, ki se je vršil 25. julija. Vremenski bogovi niso bili nič kaj naklonjeni. Dopolno je bilo deževno in megleno vreme, popoldne je bilo sicer vedro, toda hladno in vetrovno. To nam je precej škodovalo. Po mojem mnenju imajo pikniki dva pomena. Prvi je za pomoč praznemu društvenemu blagajnam. Drugi, in sicer zelo važen pomen piknika je reklama za organizacijo. Dobro obiskan piknik lahko napravi veliko reklame za društvo in za J. S. K. Jednoto sploh. Tam se lahko vrši prosta in neženirana agitacija in včasih je mogoče tudi dobiti nove člane.

Po mojem mnenju ni dovolj, da član ali članica plača samo svoje mesečne prispevke, potem se pa nič več ne zmeni za društvo, razen ako je bolan. Vsakega člana in članice dolžnost je izrabiti vsako priliko v korist društva in skupne organizacije. In prireditve piknikov imajo namen koristiti društvo finančno in moralno.

Društvene blagajne vedno potrebujejo nekaj denarja. Treba je plačevati najemnino od zbrovalnih prostorov, ako društvo nima svojega doma, treba je nekaj odškodnine dati društvenim trudnikom, vsaj nekaterim, na primer tajniku ali tajnicu in zapisnikarju. Potem so stroški za poštnino, tu in tam se kakšen dolar daruje iz društvene blagajne na prošnjo kakega potrebnega člana, dalje, če se zgodi, da umrje društveni član, se spodbubi, da mu društvo pokloni venec v zadnji pozdrav. Za to je treba imeti denar v blagajni, kajti v takem slučaju vendar ne more biti predsednik ali tajnik kolektati okoli člana; kaj takega bi pač ne bilo častno za društvo. V dobrém letu je naše društvo izgubilo dva člana, enega v odrasel, enega pa v mladinskem oddelku, in treba je bilo kupiti venec. Človek nikoli ne ve, kje ali kdaj ga čaka nesreča ali smrť, zato je treba, da je društvena blagajna vedno pripravljena na vse slučaje. In dolžnost je vseh članov in članic, da po možnosti pomagajo k zdravju društvene blagajne, saj ista je lastnina vseh in se rabi v interesu vseh.

Kakor sem že omenil, na letošnjem pikniku nismo imeli posebne sreče. Nekaj nam je škodovalo vreme, nekaj pa premajhno zanimanje članstva. Seveda, da so pa tudi častne izjemne, ki svojega društva nikoli ne pozavijo. Videl sem na pikniku rojake, ki so bili po šest mesecev pri zadnjimi, kajti zapuščala sva prostor ob 11. uri zvezcer. Društvo je klub nagajivosti vremenskih bogov napravilo \$30.00 dobička, kar je za tak razmere zelo lepa vso.

Uspeh je bil mogoč, ker so člani na piknik mnogo prispevali ali darovali. Tako je daroval Imbro Vidovič \$2.00 v gotovini; John Regina dva kvarta rakije in Martin Hudale en kvort; John Rednak dva funta klobasic; Rudolph Celigoj je vozil na piknik v vrednosti \$2.00; Helena Hrovat in Anna Nemanič sta prispevali vsaka po en "cake."

Hvala lepa vsem za vse, kar so darovali za društvo. Še posebej naj bo izrečena hvala sobratu Antonu Rednaku, ki se je v družbi z mojim Edvardom trudil s tisto glavico, ki je društvo prinesla \$5.65. Dalje naj bo izrečena hvala Mary Anzlovar in Barbari Regina, ki sta se trudili s prigrizkom, in hvala vsem, ki so se na en ali drugi način žrtvovali za uspeh piknika. Ako sem katerega izpustil, naj ne zameri, ni se zgordilo manenoma. Moja želja je izreči najlepšo hvalo vsem, ki so kakor koli prispevali, da je bil piknik povoljen uspeh. Pohvalno naj omenim tudi našega nekdanjega člana Franka Stempferja, ki vedno rad z družino vred poseti naše piknike, dasi živi zdaj na Jeanette. Pozdrav vsem!

Martin Hudale, tajnik društva št. 31 JSKJ.

Uniontown, Pa. — Dne 18. avgusta se bo vršila redna seja društva sv. Roka, št. 55 JSKJ, in na omenjeni seji bo predložen račun o piknika, ki se je vršil 25. julija.

Tem potom prosim tiste člane,

ki društvo dolgujejo gotove vso te na asesmentu še od lanskega leta, da jih poravnajo. Ako ne morejo vsega na enkrat plačati naj plačajo v obrokih. Večina omenjenih članov sedaj priljivo dobra dela in služi, torej ni izgovora, da ne bi mogla plačati svojih dolgov pri društvu. Enkrat bodo ti dolgori itak morali biti plačani, in čim preje se to zgodi, tem bolje bo za obe strani. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 55 JSKJ:

Ferdinand Marušič, tajnik.

Cleveland, O. — Mladinski pevski zbori! Na prvi pogled pravi marsikdo, tako nesmiselne skupine. V očeh mnogih so celo nepotrebne skupine. V mislih drugih so zopet zabavne skupine. A verujte mi, eni in drugi, da so nas Slovence to najavašnje skupine.

Vsi se premalo zavedamo, kako važne so te skupine za ohranitev in podaljšanje slovenskega življa v Ameriki. Posebno mala je zavednost onih staršev, ki ne pošiljajo svojih otrok v mlađinski zbor. Prosim, že sedaj, da ne odklonite te prošnje in nam pripomorete z vašim oglasom do lepše programne knjižice.

Združeni mlađinski zbori so že ob več prilikah pripomogli do bogatih programov in lepih uspehov prireditve v svojim nastopom, kot na primer konvenciji JSKJ in SNPJ, otvoritev Kulturnega vrta v Slovenskega dne na jezerski razstavi lanskog leta. In neštetokrat so nastopili posamezni zbori za razne ustanove in društva, mlađi pevci in pevke sodelujejo pri slovenskih radio-programih ob nedeljah.

V vseh ozirih, ta skupina, ki šteje približno 500 mlađih fantov in deklek, in njih požrtvovalni posamezni zbori za razne ustanove in društva, mlađi pevci in pevke sodelujejo pri slovenskih radio-programih ob nedeljah.

Upam, da se bomo VSI strnili v eno veliko družino in delali na tem, da ne bo še peta "labodja pesem"!

Anna Traven.

Center, Pa. — Nedavno je bilo poročano v Novi Dobi, da društvo sv. Barbare, št. 33 JSKJ, na Centru preloži svoj piknik na poznejši čas, ko se bo vršila slavnost 35-letnice društvenega obstanka. Zato se tem potom poroča, da se bo piknik vršil v nedeljo dne 15. avgusta na farmi Mrs. Frances Kleinenčičev. Ta prostor se nahaja nekako dve milji od Centra na cesti št. 80, ki vodi proti Sardinu, ali blizu coal šafka na Rentonu. Kdor pride na Center, naj vpraša za ta prostor, pa bo zvedel. Ta prostor je jasno prikladen za take prireditve. Se nahaja v prijazni dolini in je dovolj sene in drugih priljnosti. In za druge dobrote bo tudi preskrbljeno. Preskrbljeni bomo tudi z godbo, tako da se bo vsakdo lahko malo zasukal, če ga bo željal.

Prosimo, da to vabilo posebno upoštevajo društva, ki so dobiti pismeno povabilo od nas za vedežbo na pikniku. Pa tudi vse rojake in rojakinje iz drugih krajev ste uljudno vabljenci, da nas obiščete v nedeljo 15. avgusta na Klemenčičevi farmi.

Održevali so se v zaledju naših društvenih članov pa se itak pričakuje, da se gotovo vedežijo. Z bratskim pozdravom,

Frank Shifrar.

Chicago, Ill. — Naznjam vsemu članstvu društva Zvon, št. 70 JSKJ, da sem se preselil in želim, da vsemi oni člani, kateri plačujete asesment na domu tajnika, ali ki ga pošiljate, da pridete ali pošljete na slednje naslov: Andrew Bavelz, 3144 S. Ridgeway Ave., Chicago, Ill. Sobraški pozdrav!

Andrew Bavelz, tajnik.

San Francisco, Cal. — Pred petnajstimi leti se je snoval načrt za zgraditev Jugoslovanskega doma, ker pa ni bilo pravne sloge, je odbor razpadel in ide-

dinskih zborov, ki se bi drugače mogoče nikoli ne zanimali za slovenski pesem.

Grem k namenu tega dopisa. Kakor je cenjenim bralcem znano, priredijo Združeni mlađinski pevski zbori svoj veliki koncert v nedeljo, dne 19. septembra v Slov. Nar. Dom na St. Clair Avenue. To bo proslavljeni letnici njih obstoja. O programu je že nekaj poročal glavni predsednik in natančno bodo poročati še povedovja. Ob tej priliki bodo izdane posebne programne knjižice, ki bodo vsebovale vse besedilo vseh pesmi, ki bodo izvajane. Ker bi bilo preveč breme za mlađinske zborove same, izdati take programne knjižice, je bil sklep, da se bomo obrnil na cenjeno javnost za oglase. Seveda, kot vedno, na naše trgovce. Težko mi je omeniti to, ker tudi vsem, da jih na splošno samo za oglase poznamo, toda verujte, da vam bodo malčki hvaležni za vašo požrtvovalnost. Obrnili se bomo na organizacije, podpora društva in prijateljev mlađinskih zborov. Prosim, že sedaj, da ne odklonite te prošnje in nam pripomorete z vašim oglasom do lepše programne knjižice.

Letošnjo pomlad je gospodarski odbor podvzel korake, da se posloplje vsaj znotraj popravi toliko kot je nujo potrebno v kolikor dopuščajo skromne finance. Te pa ne bodo krile stroškov. Zatorej je seja Zveze slovenskih društev v San Franciscu sklenila prirediti bazar, čigar dobiček bo v korist Slovenskega doma. Bazar se bo vršil 13., 14. in 15. avgusta. V petek zvečer se odpre ter nadaljuje v soboto zvečer s plesom. V nedeljo popoldne bo podan bogat program, zvečer pa bo zoper ples, na katerem se bo srečenu oddalo zbirko jedilne posode.

Zvezda slovenskih društev uljudno vabi rojake in sploh vse Jugoslovane iz mesta in drugih krajev, da nas posetite na omenjene dneve. Na veselo svidenje!

Louis Lesar, tajnik št. 141.

Central City, Pa. — Društvo št. 198 JSKJ priredi veselico v korist svoje blagajne v soboto 21. avgusta. Uljudno vabimo vse bližnje društva, kakor je Johnstown, Llyodella, Dunlo, Krajinova, Windberja in Rockinghama ter druge prijatelje in prijatelje, da pridejo na ta dan na našo veselico in nam pomagajo k boljšemu uspehu. Na zahtevo smo rade volje pripravljeni poslovni deklek, in njih požrtvovalni posamezni zbori za razne ustanove in društva, mlađi pevci in pevke sodelujejo pri slovenskih radio-programih ob nedeljah.

V vseh ozirih, ta skupina, ki šteje približno 500 mlađih fantov in deklek, in njih požrtvovalni posamezni zbori za razne ustanove in društva, mlađi pevci in pevke sodelujejo pri slovenskih radio-programih ob nedeljah.

Upam, da se bomo VSI strnili v eno veliko družino in delali na tem, da ne bo še peta "labodja pesem"!

Anna Traven.

Center, Pa. — Nedavno je bilo poročano v Novi Dobi, da društvo sv. Barbare, št. 33 JSKJ, na Centru preloži svoj piknik na poznejši čas, ko se bo vršila slavnost 35-letnice društvenega obstanka. Zato se tem potom poroča, da se bo piknik vršil v nedeljo dne 15. avgusta na farmi Mrs. Frances Kleinenčičev. Ta prostor se nahaja nekako dve milji od Centra na cesti št. 80, ki vodi proti Sardinu, ali blizu coal šafka na Rentonu. Kdor pride na Center, naj vpraša za ta prostor, pa bo zvedel. Ta prostor je jasno prikladen za take prireditve. Se nahaja v prijazni dolini in je dovolj sene in drugih priljnosti. In za druge dobrote bo tudi preskrbljeno. Preskrbljeni bomo tudi z godbo, tako da se bo vsakdo lahko malo zasukal, če ga bo željal.

Meni to pot ni zapisal kuhanega vina; rekem je, da ga je škoda. Rekel je, da zame to pot sploh ni žavbe ali mazila, ampak da bom šel tja, kjer muh ni. Vsekar prijatelj Blaž v oživljaju po smerti in o tem svetu, je to, da tam ni muh — v katčekizmu je sploh bolj slabu podkovan.

Družač pa je zlata duša in je dejal, da stavi deset litrov zoper enega, da me bo vzel vrag, preden poteka dva tedna. Odgovoril sem, da sprejem stavo. Te stave mi ni kazalo izpustiti: ako jo dobim, sem si delal, dobra bo; ako jo pa izgubim, ne bo me bolela, ker bom mrtev, pa si jo naj išče prijatelj Blaž tam, kjer muh ni. Toda mu tega nisem povedal, seveda ne, le misel mi je bila taka.

Sicer pa sem spoštoval njegove strokovnjaške besede in sem ureidel svoje posvečne zadave. Sestavil in spisal sem testament. Nimam nič. Toda sem vedeni človek in ljubim red, ne bi rad delal slabe figure in sploh — testament se spodobi. Zato sem ga napravil in sem ga napravil tako, da dušo volim Bogu, telo pa majki zemlji. Mislim — čisto brez percentov ne bosta te volili. Pa naš gospodje od davkarjev ljubega B

KNUT HAMSUN:

BLAGOSLOV ZEMLJE

(Prevedel Rudolf Kresal)

Gospodje niso tega dne nič več prišli s hriba, najbrže so misli, da ravnajo pametno, če se ne pokažejo preveč prizadevni. Prihodnjega jutra pa so le prišli, tovornega konja so imeli s seboj, in so bili na povratku domov. Toda Geissler je bil odšel.

Kaj je Geissler odšel?

Gospodje v takih okolišinah niso mogli s konj nič opraviti, morali so razjahati in čakati. Kam je šel Geissler? Nihče ni vedel, hodil je vse povsod, zanimal se je za Sellanrao, nazadnje so ga bili videli pri žagi. Razposlali so sle, da bi ga poiskali, toda najbrže je moral daleč iti, kajti ko so ga klicali, ni dal od sebe odgovor. Gospodje so pogledovali na ure in so bili od začetka zelo nejevoljni in so dejali: Vendar ne bom tepeči in čakali! Če misli Geissler prodati, tedaj naj bo na mestu! O seveda, ali velika jeza gospodov se polegla, čakali so, še celo kar šaljivi so postali, saj človek bi lahko obupal, morali so tukaj na meji hriba prenočiti. Saj to grebiljantno, so dejali: Naše družine bodo nekoč našle tu naše bele kosti.

Nazadnje je prišel Geissler. Razgledal se je bil po vsem posvetu in zdaj je pravkar prihalil od letnegra hleva. Zdi se mi, kakor da bo že tudi letni hlev zate premajhen, je dejal Izaku. Koliko glav živine pa imaš v vsem tam gori? — Tako je ugnil govoriti, čeprav so tamkaj stali gospodje z urami v rokah. Geissler je imel v obrazu čudovito rdečico, kakor da bi bil zaužil opojnih pijač. Buh, kako sem se od hoje razgrbel! je dejal.

Mi smo nekako pričakovali, da boste na mestu, je dejal eden gospodov. — Gospodje me niso prosili tega, je odvrnil Geissler. Sicer bi bil na mestu. — No, in kupčija? Ali hočete, Geissler, da nesprejeti pametno ponudbo? Saj kar vsak dan da menda nima petnajst do dvajset tisoč na ponudbo, ali pa? — To novo namigovanje je Geisslerja preeč užalilo. Kaj je bila to olika? In gospodje bi gotovo ne bili tako govorili, če ne bi bili jezni; in Geissler bi ne bil na mestu prebledel, če ne bi bil poprej na samotnem kraju in bi ne bil tam postal rdeč. Zdaj je prebledel in hladno odvrnil: Jaz ne bom namigoval, koliko morda gospodje morejo plačati, vem pa, kaj hočem jaz imeti. Jaz o hribu nočem več slišati otroškega čenčanja. Moja cena je ista kakor včeraj. — Četrtna miljona kron? — Da. —

Gospodje so zajahali konje.

Zdaj vam bom nekaj rekel, Geissler, je pričel nekdo od njih. Mi gremo do pet in dvajset tisoč. — Še vedno ste šaljivo razpoloženi, je odvrnil Geissler. Jaz vam stavim resen nasproten predlog: Ali mi hočete prodati svoj mali košček rudnika? — Da, to bi se dalo premisliti, so nekako presenečeno dejali gospodje. — Potem ga kupim jaz, je izjavil Geissler.

O, ta Geissler! Vse dvorišče je bilo polno ljudi, ki so ga slišali, vsi ljudje na Sellanrai in zidarji in gospodje in sli, nemara si za tako kupčijo sploh ni mogel preskrbeti denarja, ampak Bog ve, ali nazadnje le ni ugnil, kdo bi ga razumel! Vsekakor je s svojimi kratkimi besedami napravil nekako majhno revolucionjo med gospodi. Kaj jim je mislil malo zabrenkat? Kaj je menil, da bo s takim početjem njegov hrib kaj več vreden?

Gospodje so res premisljevali, gospodje so začeli šepetati med seboj, zopet so stopili s konj. Tedaj se je v zadevo vmešal inženir, zdele se mu je pač usmiljenja vredna in zelo se je tudi, da ima za to moč in oblast. Zdaj je bilo vendar vse dvorišče polno ljudi, ki so poslušali. — Mi ne prodamo! je trdno izjavil. — Ne? so vprašali gospodje. — Ne!

Trenutek so stikali glave, potem pa so zares sedli na konje. — Pet in dvajset tisoč! je vzklknil nekdo od gospodov. — Geissler ni nič odgovoril, obrnil se je in šel spet k zidarjem.

In tako je potekel zadnji sestanek.

Geissler se je delal proti posledicam docela brezbrinjega, holder je sem in tja in govoril o tem in onem, zdaj je bil pravkar ves prevzet, da so zidarji polagali ogromne strešne tramove preko vse strehe. S hlevom so hoteli biti še ta teden gotovi. Postavili bi samo zasilno streho, pozneje bodo dogradili na hlevu še senik.

Izak je Sivertu branil delati pri hlevu, da bi Geissler mladega moža vsak čas luhko imel pri roki, če bi se namenil v hrib. To je bila nepotrebnata skrb; Geissler je bil namen opustil, ali pa je tudi pozabil. Potem ko je dobil od Ingre nekaj živeža, jo je zvečer udaril proti vasi in je izostal še čez večerjo.

Prišel je mimo obeh novih naselbin pod Sellanrao in je govoril z ljudmi tam. Prišel je do Maanelanda in je hotel videti, kaj je Strom v zadnjih letih napravil. Aksel se še ni bogav kaže daleč prerini, toda imel je vendarne precej obdelanega sveta. Geissler se je zanimal tudi za to naselbino in vprašal: Ali imam konj? — da. — Doli, bolj južno, sem puštil kosični stroj in plug za oranžne ledine, nove reči, to ti pošljem. — Kaj! je vzklknil Aksel in si takšne radodostnosti kar ni mogel misliti, mislil je na odpločila. — To orodje ti podarim, je dejal Geissler. — To vendar ni mogoče je dejal Aksel. — Ampak svojima novima sosedoma boš moral pomagati in jima izorati kos ledine, je zahteval Geissler. — Zelo rad je obljudil Aksel, toda tega Geisslerja kar ni mogel razumeti. Tako, potem imate grut in stroje na jugu? je vprašal. — Geissler je odgovoril: Ah, jaz imam marsikaj. — Vidite, pa Geissler nemara sploh ni imel tega, on ni imel veliko kupčij, ampak tak je bil večkrat. Saj tisti kosični stroj in plug za ledino mu je bilo treba le kje v kakem mestu kupiti in poslati.

Dolgo se je pogovarjal z Akselom o ostalih naseljencih v okolici, o trgovski hiši Storborg, o Akselovem bratu, mladem poročenem možu, ki je prišel zdaj na Siroki razgled in pričel osušati varja. — Aksel je tožil, da ni mogoče dobiti ženske pomoči, da ima samo staro žensko, Oline po imenu, ki pa ni dosti prida, vendar da mora biti še vesel, dokler je pri njem. Poleti je moral delati nekaj časa dan in noč. Nemara da bi luhko dobil kako žensko pomoč iz rojstnega kraja, Helgelanda, toda potem bi moral razen plače plačati še pot. Da ima izdajatke na vse strani. Aksel je dalje pripovedoval, da je prevzel nadzorstvo nad telegrafsko progo, pa da se zaradi tega malo kesa. To je nekaj za ljudi, kakor je Brede, je dejal Geissler. — Da, to je vse preveč res, je Aksel priznal. Pa bilo je zaradi denarja. — Koliko imaš krov? je vprašal Geissler. — Štiri. In mladega bika. Do bika na Sellanrai je zelo daleč.

Toda Akselovo srce je težila neka veliko važnejša stvar, o kateri se je hotel z Geisslerjem pogovoriti. Zoper Barbro je bila naperjena preiskava. Da, seveda se je razvedelo. Barbro je bila v

blagoslovjenem stanu, toda ona je odpotovala odtod povsem lepo in brez otroka. To ni šlo skupaj. Ko je Geissler čul, da kaj je šlo, je dejal kratko in malo: Pojd z menom! in odvel Aksela stran od poslopja. Potem je napravil silo resen obraz in se vedel kakor kaka gosposka. Sedla sta na gozdni parobek in Geissler je dejal: Tako, zdaj pa pripoveduj!

Seveda se je bila stvar razvedela, kako bi se ne! Kraj ni bil nič več neobljuden in razen tega je bila Oline prišla. Kaj je imela Oline z zadevo opraviti? O, ta! In razen tega se je Brede sprl z njo. Zdaj ni bilo dobro hoditi mimo Oline, bivala je na licu mesta in je sčasoma vse lahko izvlekle iz Aksela; saj je vendar živel zaradi sumljivih stvari, da, deloma je celo živel od njih, tukaj je torej tista njena vohavost spet enkrat zadelna v črno! Prav za prav je bila Oline zdaj prestara, da bi mogla še oskrbotati hišo in hlev na Maanelandu, naj bi bila rajsi pustila, pa kaj je mogla? Kaj bi mogla mirno zapustiti kraj, kjer je bila skrita tako velika skrivnost? Opravila je vse zinsko dolgo, da, tudi če poletje se je pregarača, veljalo je da velikih naporov in pokonci je držala samo nada, da bi kaki Bredovi hčeri mogla nekaj do kazati. Toliko da se je pomladni pričel tajati sneg, je Oline že stikala po okolici. Našla je mali gricek ob potoku in takoj spoznala, da je bil pokrit z rušč v kosihi. Nekega dne je imela še to srečo, da je načetila Aksela, kako je mali grob teptal in ga hotel izravnati. Aksel je torej tudi vedel o stvari. Oline je s svojo sivo giavo pokimala, zdaj je prišel njen čas.

Pa ne zaradi Aksela. Aksel ni bil slab človek, da bi pri njem ne bilo mogoče vztrajati, toda zelo natancen je bil in je štel svoje hlebčke sira in je vedel za vsak šop volne. Oline nikakor ni imela prostih rok. Iti koga je zadnje leto resila, kaj se je Aksel izkazal tedaj kakor gospod in radodaren človek? Ne, nasprotino, on je vztrajal na delitvi zmagoslavja. Kajpada, je dejal, če ne bi bilo Oline, tedaj bi bil moral zmrzniti čez noč, toda Brede mu je bil na poti domov tudi dober in mu je veliko pomagal. — To je bila zahtava. Oline je menila, da Vsemogučni mora za to udariti ljudi. Kaj ni mogel Aksel prijeti za vrv in pripeljati ven kravo in dejati: To je tvoja krava, Oline! A, kaj še.

Zdaj pa je šlo za to, ali ga ne bo vse skupaj veljalo več kakor eno kravo.

Cež poletje je Oline ustavljala vsakega človeka posebej, ki je prišel mimo, šepetal ž njim in kimala in se mu zaupala. Toda nobene besede! je ukazovala. Oline je bila nekajkrat tudi dol in vasi. In zdaj je govoril po okolici kar brenčalo, bile so kakor megla, ki leze na lica in sili v ušesa, celo otroci, ki so hodili v šolo na Sirokem razgledu, so kimali in se ovijali v skrivnost. Nazadnje se je moral zgeniti tudi pristav, moral je napraviti poročilo in sprejeti ukaze. Nekega dne je prišel s spremjevalcem in protokolom na Maaneland in zaslil v spomisljivo in zopet, odšel. Toda tri tedne pozneje je spet prišel in preiskoval in pisal še več in to pot je odprl tudi neki majhen zelen gricek ob potoku in potegnil na dan otroško truplo. Pri tem mu je bila Oline neutrpljiva pomoč, kot povračilo za njen trud pa ji je moral odgovarjati na njena številna vprašanja in je med drugim dejal, da, že mogoče, da Aksela zapro. Tedaj je Oline sklenila roke nad to sramoto, v katero je bila zašla, in si zaželeta stran, daleč stran! je šepetal. — Dekle Barbro sedi v ječi v Bergenu, je dejal pristav. Pravici mora biti zadoščeno, je dejal. Potem je vzel mrljica s seboj in se zopet zasejal.

Torej nič čudnega, če je bil Aksel v veliki napetosti. Povedal je pristavu, kar je imel povedati in ni ničesar tajil. Otrok je bil njegov in mu je z lastno roko izkopal grob. Zdaj pa je vprašal Geisslerja, kako se bo to nadaljevalo. Da bo moral seveda v mestu na pet let robije in pet izgube častnih pravic.

Geissler ni bil nič več tisti kakor nekaj, ne, ta obširna povest ga je utrudila, zelo se je, da je postajal zaspan — najs je že bil kakršenkoli vzrok; ali nemara ni bilo v njem še kaj opoja od zjutraj? Pogledal je na uro, vstal in dejal: To je treba dobro preudarati, o tem bom mislil. Moj odgovor dobiš preden odpotujem. Po teh besedah je odšel.

(Dalje prihodnji)

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

MLADI STARI OCETJE

O najmlajših starih očetih se v zadnjem času dosti piše po listih. Iz raznih evropskih držav so jih že ovekovečili in tako seveda tudi Jugoslavani ne smemo zaostati. Nekega zelo mladega starega očeta so nedavno odkrili nekje v Splitu, zdaj pa prihaja na vrsto Južna Srbija. Baje je najmlajši starci v naši državi, ki pa se lahko meri tudi z mladimi starimi očetji drugod po Evropi, kmet Blagoje Bugarčič, ki živi blizu Tetova. Stari oče je postal še dan po dolini 36. leti, ko pa je Ivan pobesnil. Tekel je na dvorišče svojega soseda in mu zažgal hlev. Drugemu sosedu je zažgal hišo, tretjemu skečen, potem pa je dirjal naprej po vasi. Ko je naletel na skupino otrok, je enega otroka pograbil in odnesel s seboj. Ko je prišel do Mure, je otroka vrgel v vodo. K sreči je to opazil neki ribič, ki je otroka rešil iz valov. Blaznež pa je ob reki našel še nekega dečka in hotel tudi njega utopiti. To so preprečili kmetje, ki so delali na njivji. Za veliko težavo so blazneža ukrotili in zvezali ter odpremili na orožniško postajo. V Marofu so ogenj sicer zadušili, škoda pa vendarle znaša kakih 20,000 din.

SLIKA BEDE

Na periferiji Zagreba v Kuštošiji je izvršil samomor upokojeni profesor Simon Pirodič, ki je bil star že 80 let. Starček je spadal v vrsto tako zvanih staroupojkencev, na katere je menda ves svet pozabil in ki ne dobivajo za dolgoletno zvestvo službovanje niti toliko, da bi se mogli enkrat na dan do sistega najesti. Profesor Pirodič ni mogel dočakati, da bi ga smrt rešila bede in trlepjava in se je obesil. Gospodinja je revnemu starčku, ki se je pritoževal zaradi krutosti usode, posvečala vso skrb in pozornost, navezana na svoje oправke pa seveda ni mogla prečiti njegovega dejanja.

ZLOČINI BLAZNEGA

Kmet Ivan Koletič iz Marofa v Medmurredu je že precej časa kazal znake slabumnosti in nekajkrat je med napadom duševne bolezni tudi besnel. Domači in sosedje pa, kakor je v vaseh že navada, njegovi bolezni niso povsečali potrebne pozornosti. Oni dan pa je Ivan pobesnil. Tekel je na zeleznico pripeljal v Banja Loko. Mož ima doma ženo in štiri otroke in šteje se med one redke ljudi, ki s svojo močjo voljo premagujejo vse boleznine. Vso dolgo pot je prestal junaska in v boleznišči se je javil s kratkimi besedami: "Evo, tako je z menoj, zdaj pa napravite kar veste in znate."

LJUDSKO PRAZNOVJE

Pred sodiščem v Sremski Mitrovici je razprava, ki kaže zelo nazorno praznovanje naših kmetov in ciganski premeteno izkorisčanje takega praznovanja. Neko bogato kmetico so cigani opeharili za 70,000 din. Ves ta denar so s svojimi sleparijami izvabili od nje v dobi nekaj let. Kmetica je nekoč neki ciganki pripravovala, da ji moži ni zvest in da preveč pije. Ciganka je kmetici obljudila svoje priporočilo pri dobrih vilah. Kmalu so se "vile" javile praznovanje kmetici s pismom. Pozneje so se ji v raznih podobah tudi prikazovali v vsakokrat je kmetica cigani nekaj plačala za posredovanje in priporočilo. Vile pa so tudi pomagale. Mož je praznovanje kmetice se ni več brigal za ženo, v kateri je kmetica videla rušilko svoje zakonske sreče. Baje je tudi manj pil. Z dobrimi vilami pa mora ostati človek vedno v dobrih odnosajih, zakaj če vleči odklonijo svoje pokroviteljstvo, se vse spet poslabša. Tako se je tudi v tem primeru zgodilo. Kar naenkrat se je mož zagledal v neko drugo žensko in nekajkrat se je hudo napil. Kmetica se je spet zatekla h ciganim, spet je plačala in spet so vile pomagale. Dobro in zlato se je še nekajkrat izmenjavalo, kmetica je plačala, vile so pomagale, pa se spet umaknile, da jih je bilo treba privabiti z novimi darovi, a ko si je kmetica naposled še zažela, da bi zadelna premijo v lo-

teriji, so imeli cigani kot odpolanci vil še posebno mastne zaslužke. Vsega skupaj točno 70,000 din.

PO 17 LETIH

Po doligh 17 letih se je sam prijavil sodišču, ker je bil umoril svojo ženo. Je to 66 letni Gjoka Ristić iz Lačarca. Kakor je sam izjavil, se je tako postaral in oslabel, da se ni mogel več skrivati pred očesom postave. Pa tudi vest ga je nekoliko pekla.

Mož je 30 let živel s svojo ženo Zivano in imel z njo štiri otroke. Ni pa rad delal, a rad je skralvinje. Premoženje mu je skopljeno in Gjoka je zapustil svoje ljudi ter šel v Lačarak, kjer je postal občinski redar. Potem je večkrat zmanj nagovarjal ženo, naj se preseli k njemu. Tako tudi usodnega dne. Zakonca sta se sprila in med preipromem je Gjoka sedemkrat zaboljel, da je bil umoril sprostilnik. Doktor Blaž je tajil, da vo izgubil. Plačal je na zivljenje. Ni pa rad delal, a rad je skralvinje. Premoženje mu je skopljeno in Gjoka je zapustil svoje ljude pak le za litre. Ni ovire, da na njegov račun izgubi litrov vode. Sploh pa je postal abstinenec, da ne bi zdelo moralno kupljeno.

Nič ne rečem abstinent, čast abstinentom, tudi atje je ljubi Bog ustvaril, ki podobi, in je sposoben herno prepričanje. Ali postal abstinenec iz gospodnosti, da mu ni treba plati set litrov vina — ta je le doktorju Blažu.

S stavo pa žalibog tudi Doktor Blaž ni tajil, da vo izgubil. Plačal je na zivljenje. Ni pa rad delal, a rad je skralvinje. Premoženje mu je skopljeno in Gjoka je zapustil svoje ljude pak le za litre. Ni ovire, da na njegov račun izgubi litrov vode. Sploh pa je postal abstinenec, da ne bi zdelo moralno kupljeno.

Doktor Blaž ni tajil, da vo izgubil. Plačal je na zivljenje. Ni pa rad delal, a rad je skralvinje. Premoženje mu je skopljeno in Gjoka je zapustil svoje ljude pak le za litre. Ni ovire, da na njegov račun izgubi litrov vode. Sploh pa je postal abstinenec, da ne bi zdelo moralno kupljeno.